

▼ Sim Noordhof en Johan Raspe hebben n hail goie hulpe had aan meziekbevaarker en aigender van studio Henk Bemboom: ...loat dij moar schoeven... (foto op achterkaande van elpee)

Luustern noar of Sapmeer wel zo aans is

■ SAPMEER – „Noa n joar... dou Sim Noordhof zien eerste tekst schreven haar veur de Askay Brothers, woar Johan Raspe de helft van is, begon huil langzaam het kontakt tussen zanger en tekstschriever op gang te kommen. Baaide binnen ze der van uut goan, dat er waark kommen mos over heur geboorte stee Hoogezand-Sapmeer. En dat heur dat meer as gelukt is, bliekt wel uut de ongeduldige vraagstellers wanneer komt er een ploade van op de markt?”

Dat staait op boetenkaande van n nije swaarde schieve: 'Sapmeer is aans'. n Verrazzen: dat elpee der nou al is. Sikkom n joar leden wuir k beld deur Noordhof, dij mie wat van zien

nijste laidteksten sturen wol. En wat of ik doar den van von. Doar was k wel benijd noar, sund ik veur t lest wat van zien haand zingen heurd heb op 24 juni 1987 in Vlagtwedde. Teksten veur of aan anern lezen loaten is n hail goud idee. As n poar lu zok n hail zet aal oppittjen mit woord en meziek (of mit amateur-teneelspeulen, doar is t net zo mit), den heuren ie asmis nait meer, wat ter nog beder aan kinnen zol. Den is t verstandeg, dat je den al boetenstoanders om heur nöchtern mainen vroagen.

Dij haar k dou gern geven. Mor van dij teksten heb k tot op heden niks zain. En nou krieg k dij bie verrazzen te heuren. Aiglieks zollen zai ook nait-

Sapmeesters aanspreken mouten. Mor dat liekt mie stoer mit cliché's, dij joe waaineg verazzends vertellen: *gain zörzen en tevree; wat wol k zo'n vraauw gern nog ais beleven; woar bennen ze bleven; gaait onze laifde nooit veurbie; midden in golden raand; torens as stille boakens mit heur bronzen stem; as bloaren weer dele valen; klokken spreken aaltied waarhaid in heur aigen taal.* Al maarkte k wel vot aan 'Moi', dat moaker (Ede Staal) toch wat meer oog en oor had het veurn bedie knit in tekst en meziek. Dat kon je ook al heuren in zien 'Naarns beder as thoes' op mini-elpee van Askay Brothers, vaar joar leden oetbrocht. t Stökje tekst op boe-

tenkaande van 'Sapmeer is aan' heurt, as je t hardop lezen, op Grunnens, dat vanoet t Nederlaands moakt en doar nait sekuur genog op noakeken is: *ongeduldige, huil* en den weer *heul, maarkt, muzikaole.* En den zo'n zinnechie van Sim as *zolaank as de roeperd en de poeperd heur waark nog mor doun...* „Tja” zol k doarvan maind hebben, as k dat n joar leden lezen haar, „zokswat zeg je meschain as olle jonges onder mekoar. Mor in n luusterlaidje...” „Dat mout kinnen”, zollen moakers den vervast zegd hebben, „as Sapmeesters onder mekoar”. Nou veuroet. Loat heur mor zo soezen den. As je der veur in de stemmen binnen meschain.

Doarop binnen verschaaiden wieskes deur de zanger ook schreven. Schiere, van Askay Brothers en bewaarker Henk Bemboom herkenboare meziek. Mit t geluud van n örgel en van klokken op t goie stee: as tekst doar aan tou is. Raspe bringt hom boetends mit gevuil en dudelk. Asmis ook nog mit twij stemmen.

Je kinnen bie dizze ploade zeggen „Joa, zo was t” en der waarm van worden, as je doar gevuileg veur binnen; der mit joen baaiden *slow* en *close* op daansen; zwiemeln, as je hom draaien, miemernd in twijduustern; doarbie in sloap valen, as n poar wieskes achter nander heurd joe zeurdereg overkomen. Opheuren dou k

der nait van, nou k teksten be-luuster. Mor meschain is dat veur aine oet Sapmeer aans.

Ⓜ
26-7
1987